

[Povl Brøndsted]

uden at have ejendommen som hovederhverv – der hidtil har været meget vanskelige at sælge. At der bliver en prisstigning på disse små ejendomme, er kun en ganske naturlig og ønskelig og rimelig ajourføring.

Vi har så utrolig mange eksempler på, at ældre mennesker, der har siddet på sådan en ejendom, ikke har kunnet afhænde den sådan, at de har haft mulighed for at købe en bolig, et hus, de kunne bo i. Det er ikke, fordi priserne har været holdt nede på anden måde end ved, at der simpelt hen ikke har været nogen efterspørgsel – med de krav, der blev stillet til nye erhververe af disse ejendomme. Disse krav vil socialdemokratiet altså fastholde, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Jeg mener også, at det er et hensyn til den unge og driftige landmand, at vi ikke følger socialdemokratiets ændringsforslag, men fastholder, at en ung landmand kan erhverve en ejendom på over 30 ha, kan drive den med opfyldelse af kravene til uddannelse, måske stigende krav om uddannelse, men samtidig udmærket kan tjene en eller anden sum ved at sælge sin arbejdskraft andetsteds. Der er mangfoldige eksempler på, at unge landmænd, der er nyetablerede, ved at arbejde på en maskinstation eller et andet sted har kunnet sikre økonomien, så den ejendom, de vil have, og som de vil udbygge, og som de vil leve af, kan blive udbygget til et tidssvarende og moderne landbrug. Det vil socialdemokraterne forhindre, og det kan jeg ikke se nogen grund til.

Ministerens ændringsforslag, der betyder forbedringer af forslaget i dets oprindelige form, går vi fra venstres side ind for; socialdemokraternes og SFs bindingsforslag, ufriehedsforslag, kan vi ikke gå ind for.

Det vil gavne dansk landbrug, ikke mindst de yngre landmænd, når vi får denne lov gennemført. Det vil skabe fleksibilitet. Der er hensyn til miljøet indbygget i loven, også bestemmelser om beplantning, og endelig er der et hensyn til, at landbefolkningen kan bevare sin størrelse, så vi ikke får en udpining af landdistrikterne, så vi stadig væk kan få beboere på ejendommene og slippe for det triste syn af ødegårde.

Vi vil ved tredje behandling støtte forslaget i den form, det nu får med ministerens ændringsforslag, og vi håber, at flest muligt af folketingets partier vil gøre det samme.

Inger Harms (SF):

Ved første behandling 30. januar 1986 nævnte jeg de områder, hvor der var nødt til at ske ændringer, for at SF kunne stemme for en ny landbrugslov. Under udvalgsarbejdet er der ikke sket ændringer af den slags, SF kunne ønske, og derfor har vi selv måttet stille dem som ændringsforslag enten alene eller sammen med socialdemokratiet.

Vi synes, det er et stort problem med alle de delforpagtninger eller udlejninger af jord, der finder sted. Derfor har vi stillet forslag om, at forpagtning eller leje af en del af en landbrugsejendom kun kan ske med landbrugsministerens tilladelse, når arealet overstiger 2 ha. Reglerne på området er nu meget løse og bliver tit overtrådt. Det er i vid udstrækning maskinstationerne, der forpagter arealerne; de kan som regel tilbyde langt større forpagtningsafgifter end almindelige landmænd. Det kan forudses, at der vil komme langt større arealer i forpagtning i fremtiden, såfremt den nye landbrugslov gennemføres, som den foreligger.

Det er meget væsentligt for SF, at man ikke på samme tid ophæver kravet om jordbrug som væsentligste erhverv og beholder bestyrerreglen.

Med den adgang for udefra kommende til at erhverve landbrugsejendomme, der stilles i udsigt, såfremt forslaget vedtages, er der nu åbnet for, at hvem som helst kan købe sig en landbrugsejendom, beholde sit job i byen og ansætte en bestyrer. Det ville være til stor skade for de egentlige landmænd, ja, det vil faktisk være fuldstændig stik modsat de bestræbelser, samfundet ellers gør sig for at uddanne og støtte yngre landmænd til køb af egen ejendom. Priserne vil ryge i vejret, og hvem vil så have råd til at købe de gode ejendomme? Det vil de, der har en indtægt med sig udefra. Det vil betyde, at de dårlige brug overlades til de rigtige landmænd. Er det det, man ønsker for dansk landbrug?

Der står dog et eller andet sted i bemærkningerne, at heltidsbedrifterne og de egentlige deltidsbedrifter søges forbeholdt landmænd, der i kraft af deres uddannelses- eller erhvervsmæssige baggrund må antages at ville drive egentlig erhvervsmæssig jordbrugsvirksomhed på bedrifterne. Er det egentlig gået op for både husmandsforeningerne og landboforeningerne, hvad dette be-